

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22CoCsp/5/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119446523
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:6119446523.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Michala Boroňa v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: L. Z., O.. XX.XX.XXXX, Z. V. P. XXXX/X R., XXX XX X. O. Z., o zaplatenie 3.000 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 5Csp/111/2020-183 zo dňa 02.09.2021 takto jednodhlasne

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok.

II. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom žalobu žalobcu zamietol a žalovanej proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Citoval ust. § 497 Obchodného zákonníka, § 39, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1,2,3,5 a 9, § 54 ods. 1 a 2, § 54a, § 100, § 101, § 103, § 524 ods. 1 a 2, § 526, § 565 a § 875v Občianskeho zákonníka (ďalej aj ako „OZ“), § 1 ods. 2, § 2 ods. 1 písm. a) a b), § 9 ods. 1 a 2 a § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej aj ako „ZoSÚ“).

3. V odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uviedol, že mal za preukázané, že medzi pôvodným veriteľom a žalovanou bola dňa 26.04.2011 uzatvorená zmluva o úvere, ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej mal byť žalovanej poskytnutý úver vo výške 6.000 eur. Konštatoval, že v tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah všeobecných obchodných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie sa v prvom rade zaoberal v zmysle ust. § 54a Občianskeho zákonníka skutočnosťou, či sa nejedná o premlčaný dlh. Vychádzal zo skutočnosti, že v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti z 24.01.2017 právny predchodca žalobcu nekonkretizoval nezaplatenú splátku, pre ktorú sa rozhodol využiť svoje právo na zaplatenie celého dlhu. Z výzvy na úhradu dlhu zo dňa 25.11.2016 zistil, že žalovaná mala nedoplatok na splátkach vo výške 1.098,80 eura, pričom výška jednej splátky úveru predstavovala 95,79 eura. Podľa výpisu z úverového účtu bola posledná uhradená splátka pred vyhlásením splatnosti dňa 16.02.2016. Ku dňu 25.11.2016 tak bola žalovaná v omeškaní minimálne s 11 celými splátkami úveru po 95,79 eura. Jednoznačne však konštatoval, že ku dňu Oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru

24.01.2017 bola žalovaná v omeškaní viac ako tri mesiace so splátkou splatnou dňa 20.10.2016. S ohľadom na uvedené dospel k záveru, že 3-ročná premlčacia doba z predmetnej zmluvy začala plynúť najneskôr od 20.10.2016. K premlčaniu nároku žalobcu vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe došlo v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka v októbri 2019, a to 20.10.2019. Žaloba bola na Okresnom súde Banská Bystrica podaná až 27.11.2019, teda po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby. Z uvedených dôvodov preto súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol. Dodal, že v danom prípade nebolo naplnené zákonné ustanovenie § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ, pričom zákonnou náležitosťou úverovej zmluvy v čase jej uzatvorenia bola aj celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť. Bol to ho názoru, že zo zmluvy nie je možné dospieť k celkovej čiastke úveru zo skutočností žalobcom v zmluve deklarovaných. Údaje v zmluve uvedené nekorešponujú so skutočnosťou, čoho dôsledkom je bezúročnosť a bezpoplatkovosť celého úveru pre absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť.

4. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Vzhľadom na to, že žalobca bol v konaní neúspešný, neprislúcha mu nárok na náhradu trov konania. V plnom rozsahu tak bola v danej veci úspešná žalovaná, ktorej patrí nárok na priznanie náhrady trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %. Z obsahu spisu však žalovanej žiadne trovy konania nevyplyvajú, preto jej prvoinštančný súd nárok na náhradu trov konania nepriznal.

5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Žalobca sa s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie nestotožnil a poukázal na skutočnosť, že pri dohode o plnení dlhu v splátkach môže veriteľ od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou). Každá zo splátok tak predstavuje samostatné plnenie, a preto pre každú z nich plynie trojročná premlčacia doba podľa ust. § 103 OZ samostatne. Veriteľ v takom prípade môže žiadať o zaplatenie celého dlhu, avšak toto svoje právo môže uplatniť len do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, v opačnom prípade toto právo zaniká. Tvrdil, že keďže právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zaniká splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky, potom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť v posudzovanom prípade vyhlásená pre nesplnenie inej splátky, než splátky, ktorá vyhláseniu mimoriadnej splatnosti bezprostredne predchádzala, t. j. v danom prípade splátky splatnej dňa 20.01.2017. Pre všetky splátky, ktoré vyhláseniu mimoriadnej splatnosti predchádzali, tak v súlade s ust. § 103 OZ plynie samostatná trojročná premlčacia doba (napr. splátka splatná dňa 20.11.2016 by sa premlčala až dňa 20.11.2019 a splátka splatná 20.12.2016 by sa premlčala až 20.12.2019). Pre splátky splatné po vyhlásení mimoriadnej splatnosti však plynie premlčacia doba od splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru (t.j. splátky splatnej dňa 20.01.2017). Z uvedeného dôvodu žalobca považoval za nesprávny súdny výklad druhej vety ust. § 103 OZ tak, ako ho uviedol v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie, a v zmysle ktorého za „nesplnenú splátku“ je potrebné považovať splátku, ktorá prechádza vyhláseniu mimoriadnej splatnosti po dobu dlhšiu ako 3 mesiace (t.j. v posudzovanom prípade súd uvádza splátku splatnú dňa 20.10.2016), nakoľko takýto výklad je v priamom rozpore s ust. § 565 OZ. Vzhľadom k uvedenému bol preto žalobca toho názoru, že mu vznikol nárok na úhradu uplatnenej sumy spolu s príslušným úrokom z omeškania, nakoľko žalobou uplatnený nárok je dôvodný a nemožno ho považovať za premlčaný ani len v časti. Žalobca namietal aj právne posúdenie poskytnutého úveru ako bezúročného a bezpoplatkového podľa ZoSÚ. Výpočet celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti s poskytnutím úveru použitý súdom prvej inštancie, považoval žalobca za svojvoľný, pretože nezohľadňuje ani vynechanie poplatku za poistenie do zahrnutia celkovej čiastky podľa § 2 písm. g) ZoSÚ a ani výšku poslednej splátky v sume zostatku pohľadávky podľa bodu 5.5.3 Úverových podmienok. Celková čiastka spojená s úverom uvedená v Zmluve zodpovedá skutočnosti a predstavuje sumu 11.287,82 eura. Na základe uvedeného žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal a v zmysle ust. § 388 CSP ho zmenil tak, že vyhovie žalobe žalobcu a prizná žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu, resp. aby odvolací súd napadnutý rozsudok v zmysle ust. § 389 ods. 1 CSP zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenými osobami (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§

385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke odvolacieho súdu a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

7. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích námietok v kontexte s namietanými nesprávnym právnym posúdením veci, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (pozri napr. Ústavný súd SR, sp. zn. II.ÚS 78/05).

8. Z obsahu súdneho spisu nepochybne vyplýva, že predmetný spor vznikol zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej dňa 26.04.2011 medzi dodávateľom (právnym predchodcom žalobcu - F. F., a.s.) a žalovanou ako spotrebiteľom.

9. Výzvou zo dňa 25.11.2016 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že k 24.11.2016 je v omeškani so splácaním sumy 1.098,80 eura a vyzval žalovanú na úhradu dlhu v lehote 15 dní od doručenia výzvy.

10. V oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti z 24.01.2017 adresovanom žalovanej právny predchodca žalobcu uviedol, že nastal prípad porušenia v zmysle bodu 8.1 písm. a) Produktových obchodných podmienok pre Hypotekárne a splátkové úvery F. F., R..F.. s účinnosťou od 01.01.2015. Oznámil žalovanej, že banka vyhlásila ku dňu 29.12.2016 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy a vyzval žalovanú na úhradu pohľadávky v lehote 15 dní.

11. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

12. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

13. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

14. Plnenie dlhu možno dohodnúť aj v splátkach. Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, je dlžník povinný uhradiť každú splátku k dohodnutému termínu. Veriteľ môže od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou) podľa dohody účastníkov alebo na základe rozhodnutia súdu či uznania práva. Každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, preto pre každú z nich trojročná premlčacia doba plynie samostatne. Splatnosť jednotlivých splátok neovplyvňuje splatnosť celého dlhu. Premlčanie sa v zmysle § 103 veta prvá Občianskeho zákonníka viaže na jednotlivé splátky a nie na celý dlh.

15. Predčasnú splatnosť peňažného záväzku môže veriteľ za podmienok stanovených v § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka vyvolať jednostranným právnym úkonom.

16. Ak toto právo nevyužije, celý dlh sa bude premlčovať odo dňa zročnosti jednotlivých splátok. Situácia sa zmení, ak veriteľ účinne uplatní zaplatenie celej pohľadávky naraz.

17. V ustanovení § 103 Občianskeho zákonníka, ktoré je vo vzťahu k všeobecnému ustanoveniu § 101 Občianskeho zákonníka špeciálne, je počiatok premlčania upravený odlišne od všeobecného. Podľa vety prvej ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti, neplynie teda odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka). Podľa vety druhej v prípade tzv. zosplatnenia dlhu len pre v budúcnosti majúce byť splatné splátky, premlčacia doba začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (§103 Občianskeho zákonníka), avšak tej, ktorá bola dôvodom pre uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Preto premlčanie celého zvyšku dlhu nie je viazané na okamih využitia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka veriteľom, ale na okamih splatnosti tej splátky, kvôli ktorej toto právo využíva

18. Ak teda veriteľ právo na zosplatnenie v budúcnosti splatného dlhu nevyužije, jednotlivé splátky sa premlčujú samostatne odo dňa splatnosti každej z nich až do ich zaplatenia; ak účinne uplatní zosplatnenie celého dlhu, pre zvyšok dlhu, ktorý mal byť pôvodne zaplatený v splátkach, začína plynúť premlčacia doba od splatnosti tej nesplnenej splátky, v dôsledku ktorej k uplatneniu predčasnej splatnosti dlhu došlo.

19. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka modifikuje § 565 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k spotrebiteľským zmluvám. Podľa neho je strata výhody splátok podmienená splnením, že musí ísť o a) spotrebiteľskú zmluvu, b) strata výhody splátok nenastáva automaticky pre nesplnenie niektorej splátky, ale až po uplatnení práva veriteľa; veriteľ môže toto právo uplatniť najskôr až po uplynutí lehoty 3 mesiacov od omeškania dlžníka so zaplatením splátky, c) veriteľ upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva na zaplatenie celej pohľadávky. Obsahom upozornenia dlžníka je, že veriteľ si uplatňuje právo na jednorazové zaplatenie celej pohľadávky naraz.

20. Zákonomdarca v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka spresňuje podmienky splácania záväzkov zo spotrebiteľských zmlúv v splátkach. Podľa tejto úpravy dodávateľ môže uplatniť právo vyplývajúce z § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Toto právo však môže uplatniť iba za podmienky, že naň upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní.

21. V Oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 24.01.2017 právny predchodca žalobcu síce oznámil žalovanej, že nastal prípad porušenia v zmysle bodu 8.1 písm. a) Produktových obchodných podmienok pre Hypotekárne a splátkové úvery F. F., R..F.. s účinnosťou od 1.1.2015 a vyzval žalovanú na úhradu pohľadávky, avšak nekonkretizoval nezaplatenú splátku, pre ktorú sa rozhodol využiť svoje právo na zaplatenie celého dlhu.

22. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, č.k. 6Co/26/2017-83 zo dňa 28.06.2018, kde v bode 27. rozsudku odvolací súd uviedol, že: „Odvolací súd tiež poznamenáva, že taký právny úkon, akým je zosplatnenie celého dlhu by mal obsahovať dôležitý údaj, a to identifikáciu tej nezaplatennej splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. Práve totiž od splatnosti tejto splátky sa začína počítat premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka. Preto možno celkom opodstatnene konštatovať nad rámec potreby pre rozhodnutie v merite veci, že právny úkon, ktorým veriteľ zosplatnil celý dlh je na úkor určitosti nejasný, vyvoláva otázky a preto neplatný pre jeho neurčitost' (§ 37 ods. 1 OZ).“

23. Odvolací súd považuje za nepochybné, že podľa výzvy zo dňa 25.11.2016 žalovaná mala nedoplatok na splátkach vo výške 1.098,80 eura, pričom výška jednej splátky úveru predstavovala sumu 95,79 eura. Podľa výpisu z úverového účtu na č.l.76 spisu bola posledná uhradená splátka pred vyhlásením splatnosti dňa 16.02.2016. Ku dňu 25.11.2016 bola žalovaná v omeškaní minimálne s 11 celými splátkami úveru po 95,79 eura. Ku dňu Oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru 24.1.2017 bola žalovaná v omeškaní viac ako tri mesiace práve so splátkou splatnou dňa 20.10.2016. Ako bolo už vyššie uvedené a ako vyplýva aj z obsahu spisu, dlžnou splátkou, pre ktorú nastalo zosplatnenie, je splátka splatná za 10/2016 (konkrétne splatná dňa 20.10.2016), teda od uvedeného dátumu začala plynúť premlčacia doba v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka, čiže od nezaplatennej splátky, pre ktorú došlo k uplatneniu práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru.

24. Vo vzťahu k vyššie uvedenému teda možno konštatovať, že premlčacia doba v predmetnom prípade začala plynúť odo dňa neuhradenia prvej omeškanej splátky, pre ktorú došlo k zosplatneniu, t.j. odo dňa 20.10.2016 a uplynula dňa 20.10.2019. Vzhľadom na to, že žaloba bola podaná dňa 27.11.2019 na Okresnom súde Banská Bystrica, teda po uplynutí premlčacej doby, súd prvej inštancie správne postupoval, ak žalobu žalobcu zamietol.

25. Odvolací súd považuje rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny a preskúmateľný. Súd prvej inštancie vysvetlil, z akých dôvodov zamietol žalobu o zaplatenie 3.000 eur z dôvodu premlčania žalovaného nároku, odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá kritériám odôvodnenia, ktoré sú upravené v § 220 ods. 2 CSP. Nie je možné konštatovať, že by rozhodovacím procesom došlo k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom a k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Za odňatie možnosti konať

pred súdom a za porušenie práva na spravodlivý súdny proces nie je možné považovať to, ak súd prvej inštancie neodôvodní svoje rozhodnutie podľa predstáv odvolateľa.

26. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESLP. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Zodpovedané majú byť len tie otázky, ktoré majú pre vec zásadný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998. Ústavný súd SR vyslovil, že: „súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu“. (porovnaj IV.ÚS 115/03). S poukazom na uvedené a záver súdu o premlčaní žalovaného nároku odvolací súd nepovažoval za potrebné sa vyjadrovať vo vzťahu k odvolacím námietkam ohľadne nesprávneho právneho posúdenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru.

27. Správnemu výroku vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania.

28. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

29. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalovaná bola úspešná, no v priebehu odvolacieho konania jej žiadne preukázateľné trovy nevznikli a žalobcovi ako procesne neúspešnej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol. Odvolací súd vychádza z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy konania nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania

30. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).